

دوہ سیتہ برہ حکمتہ کافی

لوحمان و کیم

منطقہ افریقہ
www.igra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

بوکوریہ کی

نامادہ کردنی

سید علی شینانی

المنشور

چاپی
دوہم

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈش پۈتتۈرۈش

(مەسئۇل ئاقتۇرۇش)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردان پۈتتۈرۈش:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردان پۈتتۈرۈش:

<http://iqra.ahlamontada.com>

له وهسيه ته پر حيكمه ته كاني
لوقماني جه كيم بو كورمه كهي

له وهسيه ته پر حيكمه ته كاني
لوقماني حه كيم بو كوره كه ي

ناماده كردني

سلام على شيخاني

ماڻي لمهاڀداندهوي پاريزراوه ٻو
نوسينگي تهفسير

نماوي ناميلڪه: له وهسيهته پر حيكمهتهكاني لوقماني
 حهكيم ٻو ڪورهڪهي
 نامـــــادهڪردني: سلام علي شيخاني
 چاپ و بلاوڪردنهوي: نوسينگي تهفسير ٻو بلاوڪردنهوهو
 راگهپانندن/ ههولير
 ديزاينسي ناهوهه: جمعه صديق ڪاهه
 خـــــت: نهوزاد ڪوٺي
 بـــــرڪ: لهمين مخلص
 نوره و سالي چاپ: دووم ۱۴۳۳ هـ - ۲۰۱۲ ز
 تـــــيراز: ۵۰۰۰ دانه

له بهرٺوهبهرايهتي گشتي ڪتبخانه گستيهڪان
 ژمارهي سهاردني (۸۱۵) سالي ۲۰۱۰ ي دراوطني

تفسيير

ٻو بلاوڪردنهوهه و راگهپانندن
 همونير- شعلس دادڪا - زير لوئني شهرين پلاس
 ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۲۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
 موبائل: ۲۲ ۵۱ ۶۰ ۰۷۵۰ - ۱۲۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰
 tafseeroffice@yahoo.com
 tafseeroffice@maktoob.com
 altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

پیشکشہ

به دايك و باوكى نازيزم

به هموو نهو دايك و باوكانه‌ی كه دهپانه‌وئت
رؤله‌كانيان به چاكترين شيوه په‌رومرده بكن .

بسم الله الرحمن الرحيم

پيشه‌كى

هيچ گومان له وهدا نيه، كه خوداى مه‌زن بؤ
هموو چين و توپژيک په‌يامبه‌رى بؤ ناردوونه،
نه‌وانيش به چاكترين شيوه په‌يامه‌كه‌يان گه‌ياندوه
به خه‌لك، نه‌مجا به هؤى ره‌وشته به‌رز و، وته پر
حيكمه‌ته‌كانيان، كه‌ساننيكيان په‌رومردده كرده، كه
ناويان له ميژوو به‌رز و شكاوميه، جا يه‌كيك له‌م
كه‌سانه‌ى كه ناوى له ميژوودا تۆمار كراوه، ووته پر
حيكمه‌ته‌كانى وهك چرا وان بؤ پووناك كردنه‌وه‌ى

ژيان (لوقمان)ی حه کیمه، که په رومردگار له
هورناني پروژيشدا باسي کرده که چؤن نامؤزگاري
کورمه کي کرده و پښگای راست و دروستي پيشان
داوه.

سلام علی شيخاني ۲۰۱۰/۳/۲۱

کورتە یەك له ژبانی (لوقمان) ی حکیم

ناوی تەواوی (لوقمان) ی کورپی (عنقا) یە لە
گەورە پیاوەکانی نەوێ (قین بن خسر) بوو،
هەندیک کەس دەئین کە (لوقمان) پێغەمبەر بوو،
هەندیکی تریش دەئین کە پیاو چاک بوو.

بەلام زۆر بەیان لەسەر ئەو کۆکن، کە (لوقمان)
پیاو چاک بوو.^۱

(لوقمان) ی حکیم لە زەمانی (داود) (الصلوات)
بوو، ژیاو، پیاویکی رەش تالە بوو، بۆیە بۆتە
بەندە پیاویکی (بنی اسرائیل) بەلام پاشان بەهۆی
حیکمەت و داناییەکی خاوەنەکی نازادی کردووە و
پارەشی پێداو.

— دەگێرێتەوە کە (لوقمان) داناترین کەس بوو

^۱ المعارف - ابن هتیب - ۵.

له زهمانی خویدا، بههوی قسه پر حکمته و به
پهندهگانی^۱.

سەرچاوه میژوووییهگان دهری دهخهن، که
(لوقمان)ی حکیم له بنهردتا خه لکی میسره،
ههندیکی تر ده لئین خه لکی حه به شهیه.

_ (لوقمان)ی حکیم به داناترین کهسی عه رهب
دهژ میردریت پیش سهردهمی نیسلام.

_ دهگیر نهوه که لوقمانی حکیم له کۆتاییه گانی
ژیانیدا، خووی دووره په ریز گرتووه له خه لک و
خراپه کاریه گانیان، چوووه بو شوینیک له نیوان
(رملة) و (بيت المقدس) لهویدا ماوتهوه، بو نهوهی
تیکه لی خه لک نه بییت، جا لهوئی ماوتهوه تاوه کو به
خزمهتی پهرومردگاری گه یشتوووه^۲.

^۱ النور المبين في قصص الانبياء والمرسلين - سيد نعمة الله - ل ۲۷۲.

^۲ مختار الحكم و محاسن الكلم _ ابو الوفاء البشريين - ل ۲۷۲.

له نامۆزگاریه پر حیکمه تانه ی لوقمانی حه کیم بو کوره که ی که له قورئانی پیروزدا هاتوو

په رومردگار دمه رمویت: (وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ
وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ
عَظِيمٌ) (لقمان: ۱۳)

"لوقمان به کوره که ی خو ی ووت کاتیک که
نامۆزگاری ده کرد: کوره شیرینه که م ! نه که ییت شتیک
به هاوتا و هاوبه شی خوا بریار بده ی، چونکه
هاوبه شی دانان سته میکی گه ورمیه"

په رومردگار دمه رمویت: (يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِن تَكُ

مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ
أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ (لقمان: ١٦)

"نهى كوری نازیزم به راستی نه گهر گونا هیك به
قه دمر خه رته له یهك هه بیټ له ناو به رد یكدا له
ناسمانه گان یا خود له زموی هه شار درا بیټ (لای
خودا شاراوه نیه) ده یهینیتنه مهیدان، چونكه خودا
هیچ شتیكى لی شاراوه نیه و زوریش به ناگایه."

په رومردگار ده فهرمویت: (يَبْنِيَّ أَقِرِ الصَّلَاةَ
وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ
إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ) (لقمان: ١٧)

"كوری شیرینم نو یژمکانټ به چاکی نه نجام بده،
فرمان به چاكه بكه و قه دهغه له گونا ه بكه، به
نارام به له گهل نهو ناخوشیانهی ږووبه ږووت

دەبنەو، بە راستی ئەوانەى باسکرا ھەندىک
لەوانەى کە ھەر دەبىت بىت.

بەروردگار دەفەر مویت: (وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ
وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ)
(لقمان: ۱۸)

"ھەر وھا رووت و مرمە گىرە لە خەلکى، بەسەر
زەویدا بە فیز و ناز مەرۆ، بە راستى خوا ئەو
کەسانەى خۆش ناوێت کە خۆ ھەلگىش و فەخر
فرۆش و فیزاوين."

"ھەولبەدە لە رۆشتندا مام ناومندى برۆ، بەرەو
نامانجىکى چاک ھەنگاو بنى، بە دەنگى ھىواش و
لەبار گەتوگۆ بکە و بدوى، چونکە بە راستى بىزار
ترین و ناخۆشترین دەنگەکان دەنگى گوى
دریژەکانە."

له نامۆزگاریه پر حیکمه ته کانی بۆ کورەکهی

دهگێرنهوه، که لوقمانی چهکیم، چوار شتی له
حیکمه ته کانی ههلبزاردوه و، نامۆزگاری کورەکهی
پێ کردوه، که دوویان وهبیره خۆی بهینیتهوه و،
دوویان لهبیر بکات.

ئهو دوو شتهی که وهسیهتی پێ کردوه، که
وهبیری خۆی بهینیتهوه بریتین له:

۱- گوناهاهکان ۲- مردن

- وه ئهو دوو شتهی که وهسیهتی پێ کردوه که
لهبیری خۆی بباتهوه بریتین له:

۱- چاکه کردن بهرامبهه خه ئک.

۲- لهبیر کردنی خراپه کاریه کانی خه ئک

بهرامبەرى.

★ كۆرەكەم ۋەسىيەت پى دەكەم، كە دوو شت
ھەيە دەستى پىۋە بگرە ئەوانىش:

۱- سامانت بۇ بژىۋى ژىانت.

۲- ۋە ئاينەكەت بۇ رۆژى دوايت.

★ كۆرە شىرىنەكەم ! با چەك و تفاقت بەرامبەر
دوژمنەكەت لىبوردنت بىت بۆى، خۆت بە ترسنۆك
پىشان مەدە لە بەرامبەرى نەۋەك بەسەرتدا زال
بىت...كۆرەكەم من ئاسن و بەردى زۆر گەورە و، زۆر
شتى قورسەم ھەلگرتوۋە، ... بەلام ھىچ شتىكم لە لا
قورستر و گرانتەر نەبوۋە، ۋەكو دراوسى خراب، من
ھەموو تالى و ناخۇشەكەم چەژتوۋە، بەلام ھىچ
تالى و ناخۇشەكەم نەچەژتوۋە، ۋەكو ھەژارى و
نەدارى بىت، كۆرەكەم با ھەزار دۆستت ھەبىت،

به لام با يهك دوزمنت نه بيټ، چونكه نه گهر
يه كيشته هه بيټ ههر زوره.

★ كوره شيرينه كه م! له كاتي هه ژاريدا پشت به
دمستكه وت و قازانجي حه لال ببهسته، چونكه ههر
كه سيك تووشى هه ژارى و نه دارى بيټ، نه وه سى
كه م و كورى تووش دمبيټ:

۱- له رووى ناپينه وه لاواز دمبيټ.

۲- عه قل و ژيرى بى هيز دمبيټ.

۳- جواميرى و پياومتى له دست دمداټ.

له هه مووشيان گه وره تر نه وه يه، كه خه لكى
نه زان گالته ي پى ده كه ن.

كوره شيرينه كه م! پشتت به دنيا مه بهسته و
دلى خوټى پى مه شغول و سه رقال مه كه، چونكه تو
بو خوشه ويستنى دنيا دروست نه كراوى،

پەرۆمردگار دروست کردنی دونیای زۆر لا ئاسانتر
بووه، له دروستکراوهکانی تری، چونکه دونیای
نهکردۆته پاداشتی خودا په‌رستان و چاکه‌کاران، وه
نهی کردۆته سزا بۆ گوناهاکاران، کورپه‌که‌م ئهم
دونیایه دهریایه‌کی زۆر گهورمیه، که خه‌لکی زۆری
تیدا له‌ناوچووه، جا نه‌گهر تۆ بتوانی که
که‌شتیه‌که‌ت بۆ ئهم دهریایه بیروباوهر بێت، وه
پیداویست و که‌رسته‌ت بۆی، پشت به‌ستن و
ته‌وه‌کول بێت به‌ په‌رۆمردگار، زاد و زه‌خیره‌شت
ته‌قوا و خوداپه‌رستی بێت، ئه‌وه تۆ به‌ به‌خشنده‌ی
په‌رۆمردگار له‌م دهریایه‌ رزگارت ده‌بێت.

خۆ نه‌گهر له‌ناو ئهم دهریایه‌ش تیاچی ئه‌وه
به‌هۆی گوناهاکانی خۆته.

کورپه‌که‌م گهر شتیکی سه‌یرت نه‌بینی پیمه‌که‌نه،
هه‌رگیز به‌ بێ ئه‌دمبی به‌ رینگادا مه‌رۆ و، په‌رسیار له

شتىك مەكە، كە پەيوەندى بە تۆۋە نىيە.

كۈرەكەم! مال و سامانت بە فىرۆ مەدە، مال و سامانى كەس بە زۆر وەر مەگرە، چونكە ئەۋەى بە دەستى دەھىنى بۇ تۆيە، ئەۋەى وازى لى ئەھىنى، بۇ غەپرى تۆيە.

*كۈرە شىرىنەكەم! ھەر كەسىك بەزەپى بە خەلك، دابىتەۋە، خوداش بەزەپى بەودا دىتەۋە، ھەر كەسىك بى دەنگ بىت، لە ھەموو كاتىك قسە نەكات، ئەۋە سەلامەت دەبىت، ھەر كەسىك قسەى خىر بكات، شتى زۆر بە دەست دەھىنىت، ھەر كەسىك قسەى خراب و شەر بكات، ئەۋە توۋشى گوناھى زۆر دەبىت، ھەر كەسىك زمانى خۋى نەپارېزىت، ئەۋە توۋشى پەشىمانى و، ناھو

حەسرەت دەبیئەت^۴.

★ دەگێرنەو، کە لوقمانی حەکیم بە کورەگەى
فەرموو: کورەگەم! چیت بە دەست هیناوه لە
حیکمەت و دانایی؟

ئەویش فەرمووی: خۆم بە شتیک خەریک ناکەم،
کە پەیوەندی بە منەووە نەبیئەت.

لوقمانی حەکیمیش فەرمووی: کورەگەم شتیکی
ترت ماوه، ئەویش ئەوویە، لە کۆر و کۆبوونەووی
زانایان دا بنیشە و، پێشبرکێ بکە بۆ ئەم شوینانە،
چونکە پەروردگار دلە مردووەکان بە وتەى پر
حیکمەت و دانایی زیندو دەکاتەو، هەرودەك چۆن
زەوى، کاتیک کە وشک دەبیئەت، بەهۆى بارانى بەخۆر
سەوز دەبیئەت و دەژیئەو.

^۴ جامع بیان العلم _ لابن عبدالبر (ج- ۳) - ۱۰۶.

کورپ شیرینه کهم! فیّری زانست و زانیاری مه به،
بو ئه وهی شانازی به خۆت بکهی بهرام بهر به
زانایان، یاخود بو ئه ووت بیّت که مشت و مرّ له گه ل
که سیکی نه قام و نه زاندا بکهی، یاخود بو ئه وه بیّت،
که خۆت له ناو خه لکدا به دهر بیخیت له بهرام بهر
ئه مه شدا ده ست له زانست هه ئمه گره، نه وه ک هه زت
به چیته نه قامی و نه زانی.

کورپ شیرینه کهم! ته ماشای کۆر و کۆبوونه وه مگان
بکه ئه گه ر بینیت ئه وانهی له م شوینه دانیشتون،
یادی په روهر دگار ده کهن، ئه وه تۆش له گه ئیان
دانیشه، چونکه تۆ گه ر زانا بیّت که له گه ئیان
دانیشتی ئه وه زانسته کهت سوودی بوّت ده بیّت، خو
ئه گه ر نه قامیش بیّت، ئه وه که له گه ئیان
دادمیشیت فیّر ده بیّت.

به لکو خوداش به چاوی میهره بانى سهیریان

دەكەت، تۆش بەر ئەم مېھربانى و بەخشندىيە دەكەويت. بەلام ئەگەر بېنىت خەلكانىك دانىشتوون و يادى خودا ناكەن، تۆلە گەئيان دامەنىشە چونكە ئەگەر تۆ زانا بېت، ئەوۋە زانىستەكەت سودى بۆت نابېت، ئەگەر نەقام و نەزانىش بېت، ئەوۋە زياتر تووشى گومرايى و نەقامى دەبېت.

جا نەوۋەك پەروەردگار، بە چاۋى خەشم و تورپىيى سەپىريان بىكات، تۆش وەبەر ئەم سزا و تورپىيەى خودا بىكەۋى^۵.

دەمەقالى ئەگەل زاناياندا مەكە، نەوۋەك تۆيان لە لا سووك بېبېت، ھەرومھا دەمەقالى ئەگەل كەسانى نەقام و نەزانىش مەكە، نەوۋەك بە نەقامت

^۵ جامع البيان العلم و فضله - ابن عبدالبر - (ج ۱۰۷).

تیبگهن و، قسهی ناشیرین و جنیوت پی بدهن، به لکو
نارام بگره، له گهل نهو کهسهی، که له تو بهرزتره له
پووی زانست و زانیاری، ههروهها له گهل نهو هوش، که
له تو نزمتره له زانست و زانیاری چونکه نهو
کهسانه دهگهن به پلهی زانیان، که له گهلئیان نارام
دهگرن و ههردهم له گهلئیان دهبن، ههروهها به
نهروم نیانی زانستیان لی و مردهگرن و فییری دهبن.

کوره شیرینه کهم ! گهر به سهلام کردن چوویته
لای خه لکانیک، نینجا له کوچیک دانیشه و، قسه
مه که ههتا نهوان قسه دهکهن، جا گهر یادی
پهرومردگاریان کرد، تووش له گهلئیان یادی خودا
بکهروهه، وه نه گهر بینیت جگه له خودا باسی
شتیکی تر دهکهن، نهوه تو لهم شوینه دامه نیشه و

برؤ بؤ شوپنئىكى تر^۱.

كورە شيرينه كەم! لە گەل زانايان دابنیشە و،
پيشير كيان لە گەل مەكە، نەوەك نەهیلن لایان
دانیشیت، پەند و عیرەت لەم دونیا یە وەریگرە،
رؤزویكى وەها بگرە كە لە هەموو هەوا و
نارەزووەكانى دونیا دورت بخاتەو و رؤزویك مەگرە
لە نوپژ دوورت بخاتەو، لە كاتیکدا نوپژەكە لە لای
خودا لە رؤزووەكە خوشەویستە.

كورە شيرينه كەم! ئەگەر لە بچووکیەو، فیری
نەدەب و رەوشت بەرزى ببیت، ئەو لە كاتى
گەورەمیدا سوودى ئى دەبینیت.

كورە شيرينه كەم! لە خودا بترسە، ئەگەر بە
قەدەر رؤژەهەلات و رؤژناوا چاكەت هەبیت، هەر

^۱ تفسیر ابن كئیر - ج ۲ ل ۶۴.

لهوه بترسه كه سزا نه دريږت، نزا و تكا له خودا بكه، نه گهر نزاگانيش بهشي گوناځي هه موو نهو كه سانه بكات، كه له رۆژه لآت و رۆژئاوا هه، به لكو ههر نزا و دوعا بكه كه خودا لیت خوش بپت.

جا كورمكه ي لوقمان له باوكي پرسى:

به لآم باوكه گيان من چۆن ده توانم نه م هه موو شته بكم، له كاتيكدا كه من يهك دلم هه يه؟!

لوقمانيش پتي فهرموو:

كوره شيرينه كمه! نه گهر دلي مرؤفي بروادار دمر بهي نرپت نهوه دمبپته دوو رؤشنايي، رؤشنايي هك بو له خودا ترسانه، رؤشنايي هكيش بو نزا و دوعايه، جا نه گهر بيان پيويت، هيچيان ناچپته سهر نهوي تر و پهيوهندي بهوي ترهوه نييه.

کورپه شیرینه کهم! چاک بزانه که له سهرت
پیویسته به ندایه تی بو پهرومردگار نه نجام بدمیت و،
نارام بگریت، چاکه بزانه، که له نارام گرتندا
خۆشه ویستی و لیبوردیمی و چاودیڤری ههیه، جا
نه گهر نارام بگریت له سهر نهو شتانهی که
پهرومردگار لیبی قه دهغه کردوی و، واز له دنیا
بهینیت و گوپی پی نه دهیت و، نهو ناخۆشیانهی
له لات ناسان بییت، که پهرومردگار به سهرتدا
دهینیت، نهوه هیچ شتیکت له مردن له لا
خۆشه ویستر نابیت، نه مجا به چاکی چاودیڤری
مردنت ده کهی و کاری بو نه نجام دهمیت.

کورپه شیرینه کهم! کاری چاکه نه نجام بده و، خۆت
دوور بگره له کاری خراپه، چونکه کاری چاکه
خراپه دمسریته وه و لای دهبات.

کورپه شیرینه کهم! یاد و زیکری پهرومردگار زۆر

بکه، چونکه خودای گهورهش یادی نهو کهسه
دهکات، که یادی خودا دهکات.

کورپ شیرینه کهم! با گوناهاکان ههردهم له
به رچاوت بیټ و، کاره چاکه کانت با له دواوت بیټ،
جا له دهست گوناهاکان رابکه و، بو لای پهرومردگار
بگهړپوه و، کاره چاکه کانت به زور مهزانه.

کورپ شیرینه کهم! نه گهر که سیټک بینی هه لئی
کرد، تو سه رزنه نستی مه که، به لکو گونا و هه لئی کانی
خوت به بیر خوت بهینه وه، چونکه تو پرسپارت له
کار و کرده وه کانی خوت لی ده کریټ.

کورپ شیرینه کهم! به لهش ساغی و تهنروستی
باش هه لئی خه لئی و، ناخوشیه کانت ناشکرا مه که و
بیشاره وه، چونکه ناخوشی له گه ل گه نجینه ی چاکه
دایه، به لکو نارامی له سهر بگره، چونکه نه مه له

دوایی دهبیته زاد و زهخیرمت.

کورپ شیرینه کهم! بهشتی سووک و ساده رازی به،
ههروهما بهو رزق و رۆزیه رازی به، که پییت
دهبه خشریت و، چاو مهبیره رزق و رۆزی یه کیکی
تر، چونکه دهبیته هوی نهوهی نازار بچیژیت.

کورپ شیرینه کهم! له گهل کهسانی زانا و دانا
دابنیشه و، به حکمهت و دانایی قسهیان له گهل
بکه، تاوهکو فیری حکمهت و دانایی ببیت.

کورپ شیرینه کهم! به دوای پیداویستیهکاندا برۆ،
ههرگیز قسهیهک مهدرکینه، که په یوهندی به تۆوه
نییه.

کورپ شیرینه کهم! نهرم به له گهل خه لک و،
چاکهیان له گهلدا بکه، زۆر بیر بکهوه و تی بفره،
قسه زۆر مهکه، تهنها له کاتی وتنی راستیدا نه بییت،

زۆر بگری و کهم دلخوش به، گالته مه که و،
مه قیژینه و، هاوار مه که، هر کاتیک بی دهنگ
بویت، با بی دهنگیه کهت به بیر کردنه وه و تی
فکرین بیّت، هر کاتیکیش هسهت کرد، با هسه کانت
به حیکمهت و دانایی بیّت.

کوره شیرینه کهم! گهر هسه کردن وه کو زیو بیّت،
ئه وه بی دهنگی وه کو زیر وایه، گهر بی دهنگ بیت
هرگیز به شیمان نابیته وه، به لام له وانیه زۆر جار
به شیمان ببیته وه، گهر هسه بکه ی.

کوره شیرینه کهم! سوود لهم زانسته و مرگره، که
خودا پیی به خشیویت، چونکه زانا هرگیز وه کو
نه قام و نه زان نابیت، چاکترین زانست، ئه و
زانسته یه که سوودی هه بیّت و، خه لکیش سوودی لی
وهر بگریت، چونکه خودای گه وره خیر و چاکه
ده خاته زانستیک که سوودی بو خه لک هه بیّت،

زانست و زانیاری سوودی بۇ يەكك نابیٲ كه وازی
لی بهینیٲ.

كوره شیرینه كه م! زانترینی خه لك ئەو كه سه یه
كه زۆر له خودا دهرسیٲ و، دهیپهرستیٲ.

كوره شیرینه كه م! وتهی مامۆستا و زانیان ومكو
سه رچاوهیه، رۆژ به رۆژ خه لك پئویستیان پئی
دهبیٲ.

كوره شیرینه كه م! زمانت كلیلی چاكه و خراپه یه،
كه واته دهمت ببهسته، تهنها قسهی خیری پی بكه،
ئهگهر نا مۆریكى لی بده، ههروهك چۆن مۆر له
زیرو دهریٲ.

كوره شیرینه كه م! خووشی بۆ ئەو كه سهی كه به
ژیانی دونیا هه لئه خه له تاوه و، له حه شر و حیسابی
رۆژی دوایی په شیمان نه بۆته وه، چونكه كار و

کردەوى بۇ ئەنجام داوھ.

كۆرە شيرينەكەم! ھەر كەسك بەزەمى بە خەلك
دابىتەو، ئەووخوداش رەحمى پىدەكات، ھەر
كەسك بى دىنگ بىت و قسە نەكات، كە پەيوەندى
بەو نىە، ئەو سەلامەت دەبىت لە ھەلە كەردن، ھەر
كەسك كارى چاكە ئەنجام بدات، دەولەمەند دەبىت،
ھەر كەسك قسەى ناشىرىن و خراپ دەربىرەت،
ئەو تەووشى زەرەر و زىان دەبىت، ھەر كەسك رقى
لە كارى خراپە بىتەو، دوور دەبىت لە كارى
خراپە.

كۆرە شيرينەكەم! لە نزا و دوعاى ستەم لىكراو
بترسە، چونكە دوعاى ستەم لىكراو لە ھەموو
دوعايەك خىراترە بۇ لاي پەرومردگار و، لە ھەموو
دوعايەكيش زووتر وەلام دەدرىتەو و قەبوول
دەكرىت.

کورپه شیرینه کهم! نامۆزگاری له خه لک وهرگره،
نه گهر له سه ریشته هورس و گران بوو. هاوار به مائی
نهو که سه ی که چهز به گومرایی دهکات، له
به رامبهر پینگای راست و دروست، خووشی و شادی بو
نهو که سه ی که سوود له زانسته که ی وهرده گریت و،
گوئ ده گریت له ووته ی راست و دروست و دوا ی
ده که ویت و، کاری پی دهکات.

کورپه شیرینه کهم! با خه م و نه رکی هه ره که وهرمت
نهو شته بیت که بو ی دروست کراوی، خو ت خه ریک
مه که به شتیک که بو ت دابین کراوه و، به شت
دهکات، گرنگی به دنیا مه ده، چونکه سه ره قالت
دهکات و دورت ده خاته وه له روژی دوا ی.

کورپه شیرینه کهم! لهو که سانه ببووره، که داوا ی
نی بوردن ت ده که ن، هه رگیز شانازی به کار و
کردموه کانت مه که، نه گهر زوریش بیت، چونکه تو

نازانی که خودا ئهم کار و کرده وانته لی
وهرده گریتو وه بوئی دهکات یان نا.

کورپه شیرینه کهم! با گول و گولزاری دنیا
هه لته خه له تینیت و، فریوت نه دات، وه دواي
هه موو شتی که مه که وه که له دنیا بو ت بهیته دی،
به لکو دواي نه و شتانه بکه، که له په رومردگار
نزیکت دهکاته وه.

کورپه شیرینه کهم! هیچ دهوله مهنديک وه کو
تهندروستی باش و لهش ساغی نیه، هیچ مال و
سامانی که وه کو ژيانیکی ساده و خوش گوزمرانی نیه.

کورپه شیرینه کهم! بازارگانی له گه ل خودا بکه،
به وهی که کارو کرده وهی چاک نه انجام بدهی بوئی، له
به رامبه ریدا هازانج ده که ی.

کورپه شیرینه کهم! هه ردهم له خودا بترسه، چونکه

نهمه دهبیته زاد و زهخیره بۆت، له کاتیگدا که نهم
کاره لهسهرت واجبه، با ههردهم زارت به یاد و
زیکری خودا په یومست بیټ، چونکه گهورهیی
زیکری خودا لهسهر قسه وهکو گهورهیی خودایه
لهسهر دروستکراوهکانی.

کوره شیرینه کهم! له په رستن و به ندایه تیکردنت
بۆ خودای گهوره له لۆمه ی لۆمه کاران مه ترسه.

کوره شیرینه کهم! جی به جی کردنی واجبه کانت،
وهکو نوپژ کردن، که لهسهرت واجبه، گهوره تره له
هموو نه و کار و کرده وانهی که نهنجامی دهمیت،
چونکه نمونه ی نوپژ و زیکر کردنی خودا وهکو
کهشتیه له ناو دهریادا، نهگهر تهواو بیټ و ساغ
بیټ، نهوانهی که له ناو کهشتیه کهن سهلامهت
دهبن، خو نهگهر تهواو سهلامهتیش نه بیټ، نهوه
هموویان له ناو دهجن.

کورپه شیرینه کهم! نه گهر بیدهن گ و لال بیت
باشتره بویت، له وهی که هسه که ریکی نه هام و نه زان
بیت.

کورپه شیرینه کهم! خویت به کهم ساده بزانه
به رامبه رپاستی و دروستی یه کانت، ده بیته عاقل و
ژیرترین کهس.

کورپه شیرینه کهم! هیچ شتیک له سه ر تییری
مه خو، چونکه نه گهر نه م خوار دنه بو سه گ به جی
به یلیت، باشتره له وهی که له سه ر تییری بیخوی.

کورپه شیرینه کهم! بزانه که گه وره ترین نه بوونی،
نه بوونی عاقل و ژیرییه، وه گه وره ترین به لا و
ناخوشی هه رزاریه، دیارترین کاره سات نه بوونی نارام
گرتنه، چاکترین ده وله مه ندیش، نه و که سه یه که

قهناعهتی ههیه^٧.

کوره شیرینهکهما! ههروهک چۆن کیلگه به بی
ئاوو، خۆل دروست نابیت و گهشه ناکات، ئاوههاش
باوهر به بی کار و کردهوه و زانیاری نابیت.

کوره شیرینهکهما! نهوهنده شیرین مهبه که قووت
بدرییت، نهوهندهش تال مهبه که فری بدرییت^٨.

کوره شیرینهکهما! با میروو له تۆ عاقل و زیرتر
نهیت، له کاتیکیدا نهو زاد و زهخیره له هاوین کۆ
دهکاتهوه بۆ ومرزی زستان^٩.

کوره شیرینهکهما! ههرگیز تهوبه کردن دوا مهخه

^٧ نور المقتبس _ للمرزباني _ ج ١ ل ١٢٧.

^٨ برهنية محمدية في شرح الطريقة الحمديدية _ موقع الاسلام _ ج ٥
ل ٧٨.

^٩ آداب الأكل _ الأقطهسي _ ج ١ ل ٨.

چونکہ مردن له ناکاو دمگاته لات^{۱۰}.

کورہ شیرینہ کہم! نه گهر گهدمت تیر بکهی له
خواردن نهوه دمبیته هوی نهوهی که بیر و هزرت
لاواز ببیت، ههروهها دمبیته هوی لهناوبردنی
حیکمهت و دانایی و، دمبیته هوی نهوهی که
نهندامه کانت پهکیان بکهویت له خودا په رستی.

کورہ شیرینہ کهم! با تهنها کهسانی له خودا
ترسو، بیاو چاکان، له خواردنی تو بخون، له هه موو
نیش و کاریکتدا پرس و را به زانایان بکه^{۱۱}.

کورہ شیرینہ کهم! مروؤ هه رچهنده زانا بیت
زانسته کهی سوودی پی ناگهیه نیت، نه گهر عهقل و

^{۱۰} ثمار القلوب في المضاف و المنسوب _ الثعالبي _ ل ۱۳۲.

^{۱۱} البداية و النهاية _ ابن کثير _ ج ۲ ل ۱۵۲.

زیرى له گه لدا نه بیټ^{۱۲}.

کورډه شیرینه کهم! هرگیز خوت به شیوهیهک به
خه لک پیشان مده که گوايه له خودا دمترسی، له
کاتیکدا دلت ناپاک و گوناهاکاره^{۱۳}.

کورډه شیرینه کهم! نه گهر پهرومردگار شتیک
له سر زهوی دابنیت، نه وه دهیپاریزیت، جا منیش
نایین و نه مانه تی پهرومردگارت له لا به جی دهیلم،
له منهوش سلاوی پهرومردگارت له سر بیټ^{۱۴}.

له ووتنه پر حیکمه ته کانی لوقمانی حکیم که
له سر چاوه کانداهاتوه:

له خه لکانی خرابه کار دوور بکه ونه وه،

^{۱۲} التبر المسبوك في نصحية الملوك _ للفزالي _ ل ۵۰.

^{۱۳} العقد الفرید _ ابن عبد ربّه _ ج ۱ ل ۳۳۴.

^{۱۴} السنن الكبرى _ للنسائي _ ج ۶ ل ۱۳۲.

دلہکانتان دہسازیت و پاک دہبیتہوہ و، لاشہتان
دہحہسیتہوہ و دہروونتان پاک دہبیت.

سوپاسگوزاری نہو کہسہ بکہ، کہ چاکہت لہگہلدا
دہکات، چاکہ لہگہل نہو کہسہدا بکہ کہ
سوپاسگوزارتہ، چونکہ بہخشش و نیعمہت بہردہوام
نابیت، نہگہر بی باومر بیت، ہہرگیز بہخشش لی
نابچریت نہگہر سوپاسگوزاری خودای لہسہر بکہی.

بیر و ہزر ناوینہی مروفہ، چاکہ و خراپہی
پیشان دہدات.

عہقل و ژیری بہ بی نہدہب و رہوشتی جوان،
ومکو درہختیکی بی بہر وایہ.

چاوپیکہوتن و بینینی پیاو چاکان،
ناوہدانکردنہوہی دلہکانہ.

نہگہر دہتہویت خوشہویستیت لہ دلی ہہر

په کيکدا بهردموام بيټ، نهوه ږموشته و مامه نهی
جوانی له گهڼ نه نجام بده^{۱۵}.

^{۱۵} مختار الحكم و محاسن الكلم _ لابي الوفاء المشرين _ ل ۲۷۲ به
دواوة.